

OD NAŠICH PŘÁTEL

Z WALTHILL, Nebraska, 10. srpna 1912. — Čtená redakce! — Při své návštěvě v Omaze slibil jsem Vám o své činnosti mezi Omaha Indiany zprávu podati. Než pro nával práce, jež, samozřejmě, každý začátek sebou přináší, nemohl jsem se ku psaní dostati. — Musím totiž na každé rezervaci zaříditi sobě prozatímní studio, což vezme dosti času. Ubytoval a zařídil jsem se zde v městečku Walthill, které jest nyní duší celé Omaha rezervace a také mám zde nejlepší příležitost s Indiany se stýkati. Zdejší Indiani jsou mnohem civilizovanější jak Sioux, a nichž jsem byl posledně, kterým se ještě ta divočina nevykouřila z hlavy. Také jsou pracovitější a tím i zámožnější. Zdejší rezervace jest otevřena, to jest, zde mohou bílí lidé se usazovat, zakupovat a pronajímat si pozemky. Indiani zde nemají sice tolik pozemků jako Sioux, ale za to jest půda zdejší velmi úrodná a daří se zde vše. Ačkoli krajina jest pahrbkatá, jest zde korna i na kopcích jako les. Také všechny obilniny, které nyní ovšem již jsou sklizeny, byly ve velmi dobrém stavu. Indiani ani zde se práci nepřetrhují, ale mají alespoň tolik důvtipu, že pozemek svůj pronajmou, neb najmou si zkušeného farmářského dělníka, ať celou rodinu, by pozemek jejich obdělávali. Za pozemek platí se zde 5 dolarů ročně nájemného za akr, jinak cena za akr kolísá od 100 až 200 dolarů, kdežto mezi Sioux v North Dakotě bylo možno dostat pozemky za 5 až 10 dolarů akr. V městečku Walthill, které jest nyní sotva 5 roků staré a čítá asi 1,100 obyvatel, jest více českých rodin a ve většinou více českých farmářů, kteří všichni dobře prosperují. Zde v městečku vlastní Češi štory, největší zdejší stor patří p. Hrabákovci z Dodge. Jinak s práci moji postupují dosti dobře, obojdu se zde bez tlumočnicka, neboť zdejší Indiani mluví všichni již anglicky a mají o vše větší zájem a ochotně mně stojí za model, považuje to za významnější býti zrůčněn v museu ve Washingtoně poblíž velkého bílého otee. — Sioux Indiani jsou doposud velmi pověrčivi a jelikož nemohli pochopiti proceduru celé moji práce, považovali mě za kouzelníka a také tak se ke mně chovali; musel jsem často pomoci lsi s nimi jednati. Doufám, že během měsíce srpna budu s práci zde hotov a pak hajdy do Oklahomy mezi Osage, odkudž Vám opět o sobě a své činnosti zprávu podám. Zdraví Vás i veskeré čtenáře Vašeho časopisu Váš oddaný

Frank Mička.

Z NEEDEDAH, Wis., 31. srpna 1912. — Čtená redakce! Pro samý šum a kvap s nastávající stálovou prací ani jediný z našich dobročinných čtenářů z této zahorské krajiny se neozve. I naše mladá dopisovatelka slič. Anastazie Teplá, co se dostala pod žepce — zanechá o sobě nic slyšet. Nu, odpouštíme jí od srdce, neboť i ona jako všichni jiní jest prací obklápana a při tom — novomanželství... Myslíval jsem, že jen muž jsou s to zapomenouti na život kulturní, ale teď vidím, že i žena časem touž nemoc — trpí. Jak se říká, není přes to, když se táhne společně za jeden konec — neb jen tak dojdeme cile... Kraj náš dnes skývá oku lidskému jen samý uspokojivý pohled, a to zvláště tam, kde ruka pilného českého hospodáře vládla. Jaro bylo ovšem sychravé a špatné a pak nastala sucha. Ale všechno vzalo sbírat k dobrému. Korna, žito, oves, až na malé výjimky, všude vyhlížejí uspokojivě. Také náš zde jednou za 32 roky navštívil krucp, ale velkou škodu neudělal, pouze místy zdeřelavil hodné obilí. Nejvíce zde letos bude bramborů a tak kdo jich nemá, ať se k němu obrátí, ať přijde asi za 6 nedel do Necedah. Místní rok z našeho úhlu a z tohoto města byly jich odeslány 442 táry do 1. května t. r. Kára o bylejně obsazuje 500 buřáků. Našeho nově přehozho v kraje, pana Bedese, potkalo před časem neštěstí. Utkl mu se že-

že jest vše černé. Teď se ale už mlátí a sváží o přítrž. Nejhuře bylo přede změni o provázky, neb nebyly k dostání, nyní by se jech ale dostalo dosti. V okolí Scotland mají moc pěknou úrodu, ježto tam dostali více dešťů. Korny tam také mají lepší než jsou zde u Winterbergu, kde bylo sucho. Zde dostali pěknou vláhu dne 25. května, ale od té doby nepršelo, až teprve 7. července. Následkem sucha zůstaly ovy krátké, takže se místy nemohly ani sekat, zvláště tam, kde jest pozemek vyšší. Korny jsou letos moc pozadu, neb tento čas už mívají všude klasy, kdezto letos teprve kvete a o klasech ani pohádky. Nevím, jak to bude dopadat, neboť jest na kornu špatné počasí, noční jsou moc chladné a to korna nemiluje. — Minulý týden jsem byl v Kaylor a sešel jsem se tam též s pp. Janem Šmidem, Jos. Kadlecem, Aloisem Trutnovským a Jos. Dvořákem ze Scotland, ale co tam prohlíželi, nevím. Farmerský elevator v Kaylor bude stavět velký kornerib pro kornu v klasech, asi na tři nebo čtyři tisíce buřáků. Nuže, čtená krajane, kteříž vozíte obilí do Kaylor, prodávejte všechno jen ve farmerském elevátoru, kde zajistíte dostatečnou dobrou cenu. Nekoukejte, že tam platí o jeden cent méně než v druhém elevátoru, na konec se přece jen převládáte, že jste ve farmerském elevátoru dostali za své obilí více. Každý farmer může dostat dílec úplné bezplatně, ale musí své obilí vozit do toho elevátoru. Kdo by si přál bližšího vysvětlení, ať se obrátí na kupujícího v elevátoru, ten mu je podá. — Jak jsem již výše uvedl, mohou býti letos farmaři s úrodou spokojeni. A tu by bylo jest slušné a spravedlivé, aby pamatovali též na vydavatelstvo "Pokroku" a "Česko-Amerického Venkova" a zapravili řádně své poplatky za listy ty. Každý rozšafný čtenář musí doznati, že předplatně na listy ty jest tak nepatrné, že ani jednomu farmáři neublíží, když nejen na listy si doplatí, ale i předplatí. Vím, že jest mnoho farmarů, že si ani nepovšimlí, že předplatně jejich již dávno vypršelo. Ti by si měli připamatovat, že jako farmer očekává za svou těžkou a namáhavou práci odměnu, tak i novinář, jenž za vše musí platiti hodně a hotově, spoléhá na své čtenáře, že mu zasluženou mzdu nebudou zadržovati. Hleďte tudíž, abychom svou povinnost vůči vydavatelstvu svědomitě splnili a to co nejdříve. Který z krajanů by si tak přál učiniti, nechť jen přijde ke mně a já mu milerádi posloužím, ať jest to kdekoliv. — Václav Čisár, který po pět a půl roku klerkoval u Fr. Zolnovského ve Scotland, prodal vše, co měl, a bude se stěhovat do Omahy. — V Olivet pořádán byl v neděli dne 4. t. m. velký piknik, při němž účinkovalo pět hudebních kapel, a sice z Delmont, Scotland, Menno, Tynndall a Tripp. Kapely ty hrály společně a když spustily tu div, že člověk neohluchl. Sešlo se tam mnoho set lidí a nápoje, jež měli přichystány, trvaly jen malou dobu. Automobilů tam bylo na 200 a každá asi na 400. Můžeme si tudíž pomyslit, že to byl piknik pěkný. Olivet má park s krásným stromovím i samé řeky. Také tam hráli v mě čtyry z Tripp a Freeman a četa z Tripp zvítězila 3 body proti 1. Tím končím svůj dopis a slibuji, že příště povím toho více. Zdravím srdečně et. redakci a milé čtenářky a čtenáře našich listů.

F. Pekař, jednateř.

Z SPOKANE, Wash., 2. srpna 1912. — Čtená redakce! Tak vidá, jak západní státy pěkně pokračují — už i stát Kalifornie dal ženám hlasovací právo. Mnohý nástý států nejsou k němu a zatím ony jsou o celých pět set let ku předu před státy východními. A celá tato ohromná řše od Atlantiku až k Pacifiku v délce 3,100 mil, a od Mexického zálivu až ku hranicím Kanady v šířce 2,100 mil, jest v mnohých případech o tisíce roků zpět za Evropou. A případně v této zemi máme na celá několikátná vlaky, no, též jest tomu, že se ve státu Washington toto hlasovací právo žen neovládá pro muže tak dobře, jak si

Celý svět již dnes ví, že

Judith Basin v Montané

patří mezi **obilnice světa**

Údolím stavi se dnes celá řada dráh, jako síť, které mají dovážeti do trůh vypěstované zde obilí. Městečka se zakládají na všech stranách podle nových dráh a v nich se otvírá příležitost obchodníkům všeho druhu, kteří porostou a budou bohatnout v této krajině.

Pšenice se vypěstuje tuje průměrně 36 buřáků po akru rok od roku. A co dále. V Denton se bude stavět nový cukrovar, který sám zvýší cenu pozemků z \$50 na \$100 a \$200 akr. Nebude to dlouho trvat.

Snížené jízdné po všech dráhách do Judith Basin. Otažte se agenta na nádraží u vás doma, co by stála cesta sem a zpět. Pište si pro podrobnosti na:

JUDITH BASIN ČECH'S LAND CO.,

STANFORD **MONTANA**

toho přáli. Jak jsem loni v dopise svém se zmínil, ženy v městě Seattle vyhlyaly městského rychlataře jen proto, že nechal v městě distrikt červených světél. A druhý případ se udál v též městě, hrubý to bestialní čin, jaký se jen může státi. Největší sufražetka a největší nepřítelkyně mužů v městě tom a vůbec ve celém státě, přepadla s deštníkem v ruce soudce nejvyššího soudu John V. Maina. Dáma ta se jmenuje Kristina Olsenová a jest dosti zámožná a náleží do "vyšší" společnosti. Sudi byl od dravé lvice přepaden v okresní budově a zraněn na hlavě a tváři tak vážně, že musel býti dopraven do nemocnice k lékařskému ošetření. Zmíněná dáma byla totiž žalována od svého domácného, aby zaplatila nájem. — Než domácí propadl a dáma soudu vyhrála. Domáci se však odvolal k vyššímu soudu a pře byla prodávána před soudcem John V. Mainem a zde domácí vyhrál, následkem čehož musela dáma nájem zaplatit. Za to si ale požádala na soudece v soudní budově. — Byla ovšem ihned zatčena a šoupanuta za nříze, snad aby zpytovala své svědomí a uvědomila si, jak sprostý kousek vyvedla. To snad je odměna za to, že muži v tomto státu povýšili ženu na nejvyšší stupeň. V této zemi žen tam, kde dostaly ženské právo, byly pouhý, tak i novinář, jenž za vše musí platiti hodně a hotově, spoléhá na své čtenáře, že mu zasluženou mzdu nebudou zadržovati. Hleďte tudíž, abychom svou povinnost vůči vydavatelstvu svědomitě splnili a to co nejdříve. Který z krajanů by si tak přál učiniti, nechť jen přijde ke mně a já mu milerádi posloužím, ať jest to kdekoliv. — Václav Čisár, který po pět a půl roku klerkoval u Fr. Zolnovského ve Scotland, prodal vše, co měl, a bude se stěhovat do Omahy. — V Olivet pořádán byl v neděli dne 4. t. m. velký piknik, při němž účinkovalo pět hudebních kapel, a sice z Delmont, Scotland, Menno, Tynndall a Tripp. Kapely ty hrály společně a když spustily tu div, že člověk neohluchl. Sešlo se tam mnoho set lidí a nápoje, jež měli přichystány, trvaly jen malou dobu. Automobilů tam bylo na 200 a každá asi na 400. Můžeme si tudíž pomyslit, že to byl piknik pěkný. Olivet má park s krásným stromovím i samé řeky. Také tam hráli v mě čtyry z Tripp a Freeman a četa z Tripp zvítězila 3 body proti 1. Tím končím svůj dopis a slibuji, že příště povím toho více. Zdravím srdečně et. redakci a milé čtenářky a čtenáře našich listů.

F. Pekař, jednateř.

Z SPOKANE, Wash., 2. srpna 1912. — Čtená redakce! Tak vidá, jak západní státy pěkně pokračují — už i stát Kalifornie dal ženám hlasovací právo. Mnohý nástý států nejsou k němu a zatím ony jsou o celých pět set let ku předu před státy východními. A celá tato ohromná řše od Atlantiku až k Pacifiku v délce 3,100 mil, a od Mexického zálivu až ku hranicím Kanady v šířce 2,100 mil, jest v mnohých případech o tisíce roků zpět za Evropou. A případně v této zemi máme na celá několikátná vlaky, no, též jest tomu, že se ve státu Washington toto hlasovací právo žen neovládá pro muže tak dobře, jak si

svou výplatu na její hadrovou parádu a hned za tepla zadá o rozvod a také ho dostane. Kdyby muž přišel s takovou písničkou na úřad, že mu na příklad žena nechce vařit a zařítv plátěny, tu by ho soudec jednoduše vyhnal, a basta! V Kalifornii, když byly ženy posunuty až na ten stý stupeň, tak si jedna dáma z bohaté rodiny v městě Los Angeles vyjevila v automobilu na výlet městem a jezдила jako splašená, tak že ji konečně rameno spravedlnosti zatklo a zavřelo do chládku, kde zůstala přes noc. Druhý den jí soudec nadiktovat 10 dolarů pokuty. Dáma se vymlouvala, že přdy neznala městský zákon, ale sudí zkrátka ji odbyl: "Zákony sem, zákony tam, 10 dolarů pokuty!" A ona chtěe nechtě vyťála peníze, pravie: "Tu je tedy máte!" Sudí jí pak upozornil, že jí to přístě bude státi mnohem více a doložil: "Když cheete býti rovní s mužem, tak rovně budete s mužem platit pokuty!" Zatím přijmte všichni pozdrav a na shledanou.

Vác. Pučelsk.

Z FAIRFAX, So. Dak., 4. srpna 1912. — Čtená redakce! Jest tomu již rok, co jsem se do Fairfax přestěhoval, avšak dosud jsem nečetl dopis z naší osady v našem milém "Pokroku". Též "Česko-Amerického Venkov" jest zde málo rozšířen a přece jest to velice krásný a poučný časopis. Jsou zde mnohé české rodiny, které sice říkají: "Svůj k svěmu!" a dle toho se také řídí. Avšak jsou zde též Češi, již říkají: "Já už jsem si tak zvykl na ono —" Jest to však opravdu smutné, když děti nesou české jméno, ale český neumí ani klápnout. To zajistě se neděje mezi Němci. Věru, že bych nechtěl být pánem světa, neboh neporoučím nikomu. Jeden řekne: "Tys mi udělal práci dobrou," a druhý, třebaš bratr, opět řekne: "Nestojíš ani —" Jak dobré staré přísloví praví: Není člověk ten, aby se zachoval lidem všem. A tak snad ani já. Nebudu se o tom více rozpovídat, ale podotknu, že mě to přece jen škříbe. Když jsem dobrý pro polovici Němci, proč nemohu být dobrý pro krajany, když chei? — Počasí zde máme velmi krásné. Korny rostou a závod, ale drobné obilí bylo mnoho poškozeno kroupami, tak že někteří farmaři sekali oves a pšeníci na seno. Snad ale přece nebude pořad čím dál tím hůř, jak ta bába křičela, když se schoďo padala. Dnes to konká mnohem veseleji než loni. I náš hořtinský se těší lepší sklizni — protože se u kávě přestalo pít, to přdy nie — Přijal jsem jednateřství pro "Pokrok" a "Česko-Amerického Venkov", ale dosud jsem žádného nového odběratele nezískal, pouze pan F. Ambrož si obnovil předplatně na "Venkov". Doufám též, že mne staří čtenáři navštíví s nějakou novinkou, aby čtenáři "Pokroku" o nás věděli. Také si musím postěžovat na svou drahou polovici. Ona musí "Ženskou Hlídku" přečíst, kdyby neměla jít spat až o půlnoci. Ale aby sama nějaký řádek do "Hlídky" napsala, to ne a ví toho dost a někdy ať me, když si tak někdy zahrajem dardu. Se ženským hlasováním právem jsem docela spokojen, jen si nepřejí, aby žena vždycky vyhrála. Co ty o tom soudíš Václave! Pověz nám, co je u vás v Karlíně nového. A ty,

Karlé, z toho suchého kouta, též si na nás někdy vzpomeň. S pozdravem

Jos. Nohava.

ZPRÁVY Z MANITOWOC, WIS.

— Dne 17. května zastřelil Čech John Raděj na své farmě Irčana Johna Rolanda. Raděj se s Irčanem pohádal a Roland mu praprosťe nadával a konečně mu vybrožoval, že ho zabije. Raděj si šel domů pro revolver a Rolanda zastřelil. Za to byl Raděj odsouzen na 18 roků do státního vězení ve Waupun. Raděj má farmu v townshipu Franklin v okresu Manitowoc a jest 50 roků star. Manželka jeho zemřela před osmi lity, nezanechavši žádných dětí. Irčan byl 53 roky star, ale, jak se říká, "no good".

— Dne 27. července Josef Ramar usmrtil nožem Franka Netku. Ramar jest Uher a Netka byl Polák. Popíjeli spolu v hospodě, načež vyšli ven a dali se do rvačky. Ramar vytáhl nůž a Netku tříkráte bodl, do prsou, do hlavy a do ruky, způsobiv mu smrtelné zranění, jemuž Netka asi v 15 minutách podlehl. Ramar se nyní nalézá v mém hotelu, kde setrvá až do příštího zasedání obvodního soudu, kdy bude souzen.

— Počasí máme špatné. Pořád jen prší a obilí se bídne klídi. Úroda v Manitowoc okresu je pěkná a jest nyní třeba pěkných časů, aby se mohla sklídit. Není radno za nynějšího deštivého počasí farmáře rozhněvat, sic by člověk mohl dostat nějakou za ucho. Já se jim pranie nedívím, vždyť jsem 22 roky byl farmářem a tak vím, co farmář zkusí, musí-li obilí sklízet při špatném počasí. Nu, nikdy nebylo tak zle, aby nebylo zas dobře. Váš přítel

J. M. Cisler,
příručí šerifa a žalárník.

VELKÝ MODERNÍ, NOVĚ ZARÍZENÝ ČISTÝ závod reznický

vlastní

CHAS. F. KUNCL

v č. 1250 již. 13. ul.

Má vždy na skladě největší zásoby masa nejlepšího druhu. Zboží uzenářské výborné jakosti. Vždy velký výběr. Ceny nejnižší. Telefon Dougl. 4333.

F. J. Kugler a J. Krupička

vykonávají práci zednickou jakož i plastýfskou, cementové chodníky a schody, cisterny a vůbec vše, co do oboru toho spadá. Rychle a za ceny nejnižší.

Za práci v každém ohledu se ručí.

2517 již. 12. ulice.

OMAHA, NEBRASKA.

Volejte telefonem: Douglas 7446.

Sprácky jsou naší zvláštností. Rozpočty a ochotou vyhotovíme.

John J. Ostronich

plumbařství, zavádění páry a plynu

1414 jižní 13. ul. Omaha, Nebraska.

Telefon Tylar 1209.